

שילמו מחיר כבוד

חברת "אלבניית מבני תעשייה" מנתניה וחברת כוח אדם ותשלומה למעלה מ-800 אלף שקלים למשפחתו של עובד שנפצע אנושות בתאונת עבודה ונפצע, לאחר מספר חודשים, בייסורים קשים

זכאים לפיצוי משמעותי בגין "עוגמת נפש, כאב וסבל שעברו, זאת, בנוסף ללאב והסבל האישי הכל יתואר שעבר המנוח מרגע התארז נה ועד פטירתו".

עו"ד שטמלר טען, כי ער לתאונה היה מחמוד אדם בריא בוגרו ובנפשו, עבר כפועל וטפס בניין באופן רצוף וקבוע לצל מעביריו הישראליים והיה צפוי לקידום במעמדו וכשי כרו, וכי הוא היה זכאי לפיצויים. יורשיו, אמו, אחיו ואחיותיו זכאים אף הם לפיצוי משמעותי והולם בגין הסבל שנגרם להם ובי גין ההוצאות הכלכליות הכרוכות כטיפול רפואי והדאגה ומיומנות לטיפול בכך, האז המוגבל, ועוד.

בכתב ההגנה טענו הנתבעות, החברה המ עסיקה וחברת כוח האדם, כי "סיבת פטירתו של המנוח, וכן כל הטענות לקשר בין הנתבעות לבין הפטירה, הם עניין רפואי" וכי "התאונה נגרמה באשמתו המוחלטת ובגין רשלנות התובע".

בהסכם פשרה במסגרת הליך גישור אצל עו"ד רם הורביץ, נקבע, כי הנתבעות ישלמו למשפחת מחמוד סכום של 834,828 שקלים. ההסכם קיבל תוקף של פסק דין על ידי שופטת בית משפט השלום בנתניה, ונהג שני צד זאגא, שקבעה שהנתבעות ישלמו את הפיצוי תוך שלושים יום מיום מתן פסק הדין.

אזור תעשייה בדקן. ז'א הציבו שרטי אזהרה ■ צילום: אוריאל סני

עו"ד פסח שטמלר

קיו לשאת בעלות הטי פול הרפואי הנוחץ, כך על פי כתב התביעה.

בהמשך נטען, כי המנוח אושפו לתקופה ארוכה כשהוא משותק לחלוטין בגפיו, לא שר לט בסוגריו ומרותק למיטתו. אחת לתקופה, כך נטען, הוא הגיע לביקורות בבית החולים "הרסה" בירושלים. במשך שמונה חודשים, כך נטען, סבל מחמוד "ער שמת בביתו בייסורים נוראיים כ-14 חודשים לאחר התאונה".

ריס מונעי נפילה. זאת, למרות שתקנות הב טיחות בעבודות בנייה קובעות, כי "במקום בו עובד עלול ליפול יותר משני מטרים, יות קנו אמצעי גידור".

בנוסף, לטענת התביעה, לא הציבו הנתבעות שלטי אזהרה המזהירים מפני נפילה, הפרו את תקנות הבטיחות בעבודה, ואת תק נות ארגון הפיקוח על העבודה.

בכתב התביעה שהגישו בשמו אמו, אחיו ואחיותיו של מחמוד, נטען, כי התובעים

למעלה מ-800 אלף שקלים, זה הסכום שתשלם חברת "אלבניית מבני תעשייה" מנתניה יחד עם חברת כוח אדם למשפחתו של פועל שנפצע אנושות בתאונת עבודה, ונפטר לאחר מספר חודשים. זאת, במסגרת הסכם פשרה שקיבל תוקף של פסק דין.

על פי כתב התביעה שהוגש כנגד חברת כוח אדם, בחודש ספטמבר, הועסק אקרע מחמוד (23) בעבודות שיפוצים במכונה תעי שיית, באזור התעשייה בדקן.

במהלך העבודה, הוא התבקש לבצע עבו דות באחד המשתחים בחלל המכונה. כשעה שביצע את העבודה, מעד מחמוד ממשטח בלי תי מגודר בגובה של כשישה מטר, נפל אר צה, נחבל בעוצמה רבה ביותר בכל חלקי גר פו ובעיקר כראשו.

הפצוע הבהל לבית החולים "דבין", כשהוא מחוסר הכרה ומונשם. הוא אושפו במי חלקה לטיפול נמרץ ואובחן, בין היתר, כסר בל משטפי רם ובצקות במוחו ובריאותו. כמו כן, אובחנו אצל מחמוד שברים, חבלות ורדי מום תוך מוחי בגולגולתו.

לאחר ארבעה ימים, הוא הועבר לאשפוז במחלקת הנוירוכירורגית ועבר מספר ניתו חים. לאחר שהתעורר, החליטו בני משפחתו להעבירו למשך טיפול שיקומי, באזור מגו דין, כשטחים, "כשל אי הנכונות מצד מעסי

התחשמות קטלנית

לפני כשש שנים התחשמת למוות מנהל העבודה במפעל "משה ירקות קילופים" באבן יהודה ■ לאחרונה קבע בית המשפט כי בני משפחתו יפוצו בסכום של כ-660 אלף שקלים ■ והביטוח הלאומי יפצה אותם ב-780 אלף שקל

מכונת הקילוף מתיק הראיות בבית המשפט

בני משפחתו של תושב קלאנסווה, שהתחשמת ומת בתאונת עבודה שאירעה במפעל באבן יהודה, יפוצו בסכום של כ-660 אלף שקלים על ידי המפעל.

המנוח, בן 39 במותו ואב לשבעה ילדים, שימש כמנהל עבודה במפעל "משה ירקות קילופים בע"מ" באבן יהודה. כשבועיים לפני כשביעות השעה שבע בבוקר, עסק בתיקון המכונה לקילוף תפוחי אדמה, במהלכו נגע במור ליד חשמלי חי. כתוצאה מכך, קיבל מכת חשמל וזרם חשמלי חדר לגופו דרך אחת מאצבעות כף ידו השמאלית. הוא איבד את הכרתו ונפל על רצפת הבטון. לתאונה לא היו עדים. מכתב התייעה שהוגש בבית משפט הש"ס לום בנתניה על ידי עו"ד פסח שטמלר, כשנ"תגלה על הרצפה, ניסה אחר השותפים במפעל להחיותו באמצעות טיפול הנשמה. לאחר תיאום טלפוני עם מד"א הסיעו את הנפגע לתחנת הרכבת בבית יהושע, לשם הגיע אמי בולנס מד"א שניסה להחיותו. לאחר כחצי שעה של ניסיונות החיאה, קבע רופא מד"א את מותו של הנפגע. על פי דרישת משטרת נתניה גופתו הועברה למכון לרפואה משפטית אבו כביר.

בכתב התייעה נטען, כי תוצאות הנתיהה קבעו בחוות הדעת: "המוות נגרם ממעבר זרם חשמלי בגופו של המנוח". עוד נטען, כי מפסק המשרד העבודה שחקר את המקרה קבע, כי התאונה נגרמה בשל "עבודת תיקון חשמלית של המכונה לקילוף תפוחי אדמה, שנעשתה ללא ניתוק המכונה ממקור אנרגיה חשמלית. העבודה נעשתה בסביבה רטובה ומלוכלכת, ולכן מסוכנת. למרות שהנפגע לא היה חשמי

עו"ד פסח שטמלר

לאי, הוא עסק בעבודות חשמל. לא הייתה הר"ר כה מתאימה בקשר לסיכונים בעבודה". התייעה טענה, כי התאונה נגרמה בשל רשלנות המפעל אשר איפשר את עבודת המנוח תוך השיפתו למתח חשמלי קטלני, חוטי חשמל חשופים ובלתי ממוגנים וסביבה רטובה ומלוכלכת.

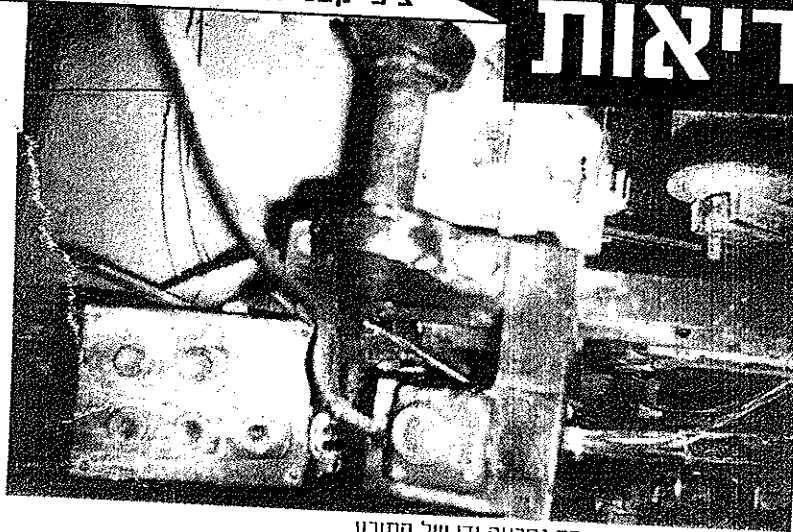
בכתב ההגנה הכחיש המפעל את התאונה וטען, כי "על התובעים לפעול למיצוי זכויותיהם מן הביטוח הלאומי, מאחר שהתאונה המוכחשת כשלעצמה, נופלת לגדר תאונת עבודה כמשמעה בחוקי המוסד לביטוח לאומי". עוד טען המפעל, כי המנוח לא תמך בילדים, שהתגוררו עימו ותובעים חלק בעיבוד

וכי שהייתו בארץ הייתה זמנית בלבד, שכן, נולד בעזה. לטענת המפעל, התאונה המוכחשת אירעה באשמתו בלבד שכן, הוא פעל בניגוד להוראות הביטוח.

שני הצדדים הגיעו ביניהם להסכם פשרה שקיבל לאחרונה תוקף של פסק דין על ידי השופטת גלית ציגלר. על פי ההסכם, יפצה המפעל את התובעים, מבלי להודות באחריות, בסכום של 660 אלף שקלים. מהביטוח הלאומי יפוצו התובעים בסכום של 780 אלף שקלים.

■ **ציפי קפל**
tzipi-k@yedtik.co.il

בריאות

המכונה לייצור צמיהים בה נפגעה ידו של התובע

בין ההלהלים

תושב נתניה, אשר חלקים מאצבעותיו נקטעו לאחר שידו נלכדה במכונה לייצור צמיהים במפעל "אליאנס" בחדרה בו עבד - יפוצה בסכום של 337 אלף שקל

רביעיית, וכן חתכים עמוקים בכף היד. בכתב התביעה נטען, כי התאונה אירעה בשל רשלנות החברה המעסיקה, שהורתה ואפשרה עבודת התובע, "בת" נאי לחץ על מכונה מסוכנת ובה חלקים נעים וכפתורי הפעלה בלתי ממוגנים ובלתי מגודרים, מבלי להדריכו ומבלי לתת דעתה כראוי לגבי סיכונים, לרבות הסיכון שבהפעלה מקרית ובלתי רצונית של המכונה".

בכתב ההגנה טענו הנתבעות, כי התור בע הכניס את ידו למכונה בניגוד למקובל תוך סטייה מנהלי העבודה הנהוגים, וכי "לא צפה את הסכנה אף על פי שעובד סביר במקומו היה צופה אותה ונוהר מפניה".

הצדדים הגיעו ביניהם להסכם פשרה, שקיבל תוקף של פסק דין בבית משפט השלום בחיפה.

על פי ההסכם, ישלמו חברת "אליאנס" וחברת הביטוח "אריה" 337 אלף שקל לתובע. יצויה, כי מאחר וגם הביטוח הלאומי הכיר בתובע כנכה תאונת עבודה הוא יזכה בקצבה חודשית של 2,400 שקל עד לגיל הפנסיה.

תושב נתניה בשנות השלושים לחייו, שעבד במפעל הצמיהים "אליאנס" בחדרה, יפוצה בסכום של 337 אלף שקל לאחר שנפצע באורח קשה בידו ממכונה לייצור צמיהים.

על פי כתב התביעה, שהוגש על ידי עו"ד פסח שטמלר נגד חברת "אליאנס" וחברת הביטוח "אריה", עבד התובע, נשוי ואב לארבעה במפעל "אליאנס" על שורת מכונות לייצור צמיהים. התובע רצה לחלץ ידו עת גומי שהוסעה על שולחן ונלכדה בין הגלילים הנעים של המכונה הסמוכה. בעת שעשה כן, ידו באה במגע עם כפי תור ההפעלה הבלתי ממוגן והצמוד למכונה.

כתוצאה מכך, המכונה לכדה את ידו הימנית בין גליליה הנעים ומשכה אותה פנימה.

התובע עצר מיידית את המכונה אולם ידו נותרה לכודה במכונה בלא יכור לת חילוץ עוד כשעה נוספת. בשל כך, ידו נחבלה קשות, דבר שהוביל לקטיעת חלקים ניכרים משתי אצבעות ביד ימין, שהרים באגודל, קישיון קבוע באצבע

עובד משרד הבריאות יפוצה ב-250 אלף שי בגלל תאונת עבודה למרות חלקו ברשלנות

בית המשפט קבע כי על משרד הבריאות מוטלת חובת זהירות וחוא חייב לדאוג לרווחת העובד וליצור סביבת עבודה שתמנע סיכונים

באמצעות עו"ד פסח שטמלר, עולה כי נדרש השרכרב להחליף צינור מים שהיה ממוקם בתקרה בגובה של שלושה מטרים. התובע נדרש להחליף את הצינור ברחיפות כיוון שורם המים במחלקה לטיפול נמרץ היה מנותק. במהלך העבודה הוא נאלץ לעמוד על סולם וכשלא הצליח לפתוח את הצינור ירד ממנו וביקש עזרה ממנהג לו. זה הורה לו לקחת מוט מאריך על מנת להגביר את מומנט הכוח המופעל על הצינור. כתוצאה מכך מעד התובע ונפל מהסולם ושבר את פרק ידו. עו"ד שטמלר טען כי בית החולים איפשר לשרכרב לעבוד על סולם מסוכן ובלתי מתאים לעבודה שנדרש לכצע. ובנוסף סופק לו כלי עבודה בלתי מתאים ועל העבודה לא היה פיקוח. בכתב ההגנה טען משרד הבריאות כי לתובע ספקו אמצעי המיגון הנדרשים והוא הוזהר בפני הסכנות הכרוכות בעבודתו.

שופטת בית משפט השלום בנתניה רות לבזר שרון קבעה כי על משרד הבריאות מוטלת חובת זהירות והיא חייבת לדאוג לרווחת העובד וליצור סביבת עבודה כה ינקטו אמצעים סבירים על מנת למנוע סיכונים אפשריים. הנתבעת, לרברי השופ"ט, ידעה שמדובר בתיקון צינור בתקרה, ולכן היתה צריכה לצפות שהתובע יודקק לסולם ויצט"ך לקבל עזרה. יחד עם זאת קבעה השופטת כי גם התובע תרם לרשלנות כיוון שהיה צריך לבקש עזרה. השופטת השתכנעה שהתובע האמין שמדרי בר בתיקון דחוף ובשל היותו עובד חרוץ בעל מוסר עבודה גבוה שניסה להשביע את רצון מעבידיו יש להבין את מעשיו.

לאור האמור קבעה השופטת כי יש להטיל על התובע רשלנות תורמת בשיעור של 20 אחוז, באופן שהנתבעת תישא באחריות של 80 אחוז מהנזק שנגרם לו. ולאור הנכות שנקבעה לו ע"י מל"ל לצמיתות הורתה כאמור לפצותו בסך 250 אלף שקלים.

טובה לו

רשלנות תורמת. עו"ד שטמלר

משרד הבריאות יפצה ב-250 אלף שקלים תושב נתניה (37) שעבר בשרברכות בבית חולים הלל יפה בחדרה, לאחר שנפל מסולם במהלך עבודתו ושבר את פרק ידו.

מכתב התביעה שהוגש נגד משרד הבריאות

טכנאי החזיר את בעלת הבית באשר לבלב ■ צילום אילוסטרציה: jupiter images

כל הדרך למטה

טכנאי מנתניה התקין כבלים בביתה של תושבת העיר ■ הכלב של בעלת הבית קפץ על הסולם, והטכנאי נפל ונחבל ■ הוא פוצה בכ-217 אלף שקל ע"י המעביד ובעלת הבית

עבר ונגר בעלת הבית. לטענת התביעה, התאונה אירעה מכיוון שהמעביד לא דאג שעובד נוסף יחזיק בסולם וימנע נפילה והן בשל התרשלות בעלת הבית, שאפשרה לכלב להסתובב בחצר באופן חופשי, למרות שהתובע הביע חשש מפני הכלב הן בפניה והן בפני מנהל העבר דה.

שתי הנתבעות הכחישו את אחריותן לתאונה.

המעביד טען, כי מילא את כל תקנות הבטיחות הנוגעות לעבודה וכי האחראיות לאירוע מוטלת על בעלת הבית, שהיא גם בעלת הכלב. בעלת הבית והכלב טענה, כי לא הכלב הוא אשר גרם לנפילת התובע, אלא העובדה שהוא עבר על סולם ללא תמיכת אדם נוסף. השופטת גלית ציגלר קבעה, כי האחריות לתאונה חלה על שני הנתבעים. בעלת המקרקעין ובעלת הכלב אחראיות, מאחר שמפקודת הניזוקין עולה, כי בעליו של כלב שגרם נזק גוף, יהיה אחראי לפצות את הניזוק אף אם לא התרשם בהשגחה על הכלב, "וכאן הביע התובע חשש מפני הכלב וביקש כי יורחק, אך לא נקטה באמצעים להרחקתו", ציינה השופטת בפסק הדין. "גם המעביד אינו פטור מאחריות הטמונה בהתנהגות מנהל העבודה אשר היה עם התובע במקום, הראה לו את מהות העבודה הנדרשת אך לא דאג כי יוכל לעבור בתנאים אופטימליים, ללא שהכלב יסובב בסמוך".

השופטת פסקה לתובע פיצוי בסך 217,455 שקל. 60 אחוז מהסכום ישולם על ידי בעלת הכלב, ו-40 אחוז על ידי המעביד.

ציפי קפלן
tzipi-k@yedtik.co.il

טכנאי מנתניה (33), שהתקין כבלים בחצר ביתה של תושבת נתניה, נפל מסולם, לאחר שכלבה של בעלת הבית קפץ במפתיע על הסולם והפילו ארצה. הוא תבע את חברת מערכות הכבלים בה עבר ואת בעלת הכלב, וזכה לפיצוי בסך של כ-217 אלף שקל.

המקרה אירע ב-2017. בכתב התביעה שהוגש על ידי עו"ד פסח שטימלר בבית משפט השלום בנתניה העיד הטכנאי, כי כשהחל בעבודת התקנת הכבלים בחצר ביתה של הנתבעת פתח את הסולם, "כששתי הרגליים על הארץ והסולם פתוח לגמרי וגשען על הקיר. הסולם היה יציב, אחרת לא הייתי עולה עליו. הכלב לא הוכנס לתוך הבית ונישאר בחצר. שאלתי מה קורה עם הכלב, אני מפקד מכלבים גדולים, ואני מעדיף לא לעבוד עם הכלב. מנהל העבודה אמר לי במפורש שהכלב יירדתי".

לאחר כ-20 דקות הסתכל התובע למטה וראה שהכלב התקרב לעברו. "צעקתי לו לזוז מפה אבל באותו רגע הוא הניח את שתי הרגליים הקדמיות שלו מבפנים, בין הקיר לסולם, והסולם 'נסע' אחורה", טען הטכנאי. התובע נפל מסולם בגובה ארבעה מטרים ונחבל קשות בכל חלקי גופו, בעיקר בשתי ידיו. הוא הובהל לבית החולים "לניארו", שם אובחן כי נשברה כף ידו הימנית. הוא נותח ומספר חודשיים לאחר מכן אושפז שנית בבית החולים "שיבא" לניתוח מתקן, שלדבריו לא הועיל.

ידו נותרה מוגבלת באופן שהוא אינו מסוגל לבצע עבודתו כבעבר. מאז התאונה נטען בתביעה, הוא עובר טיפול פיזיותרפיה וסובל מכאבים עזים. מזה מהיים קבעו לטכנאי נכות בשיעור 15 אחוז לצמיתות.

כתב התביעה הוגש נגד החברה בה

עו"ד פסח שטימלר

פיצויים לעובד

קבלן שיפוצים שהעסיק פועל שביצע עבודות במפעל "טבע", ישלם לעובד שהחליק ונפגע במהלך עבודתו פיצוי כ-152 אלף שקל

רפואית בשיעור של 45 אחוז. בכתב התביעה נטען, כי התאונה נגרמה בשל רשלנות וחוסר זהירות של מעסיקו וחיברת ברת "טבע". נטען, כי לא סופקו לעובד אמצעי מיגון ובמקום הונהגה שיטת עבודה בלתי בטוחה ופסולה על פניה. עוד נטען כי בעקבות התאונה נפגעה קשות יכולתו התפקודית של העובד, וכי הוא סובל מליקוי ראייה, המונע את חזרתו לעבודה, וקרוב לוודאי, כי לא יוכל לשוב ולהשתלב מחדש בשוק העבודה.

בנוסף נטען, כי העובד נאלץ להוציא סכומים רבים עבור הוצאות רפואיות לרבות רופאים פרטיים, תרופות, טיפולי עיניים וטיפולים אחרים.

בכתב ההגנה טענה חברת "טבע" כי קבלן העבודות הינו האחראי הבלעדי כלפי העובד, וכי הנוק שנגרם לעובד נגרם בשל רשלנותו או בשל רשלנותו של הקבלן. בית המשפט קיבל את טענות החברה, ודחה את התביעה כנגדה. כהסכם פשרה שנחתם בין הקבלן לעובד, יקבל העובד סכום של כ-152 אלף שקל.

תמר לסקר

בהסכם פשרה, שנחתם בבית משפט השלום בחיפה, חויבו קבלן עבודות מכפר קר וחברת הביטוח "כלל" לשלם לתושב האזור סכום של כ-152 אלף שקל. זאת, לאחר שתבע אותם בעקבות תאונה שעבר במסגרת עבודתו.

בנוסף, תבע העובד את חברת התרופות "טבע" אצלה עבר ביום התאונה, אולם בית המשפט דחה תביעה זו.

על פי כתב התביעה, שהוגש על ידי עו"ד פסח שטמלר, עסק העובד בעבודות צבע במפעל "טבע" באזור התעשייה החדש בנתניה. במסגרת עבודתו, שהה העורב בחדר המכונות שבמפעל. הוא החליק על הרצפה שהיתה מלוכלכת בשמן וסולר, ונחת בעוצמה על הקרקע, כאשר ראשו ועיניו פוגעות ככל הנראה בחלק מתכת של מגווע דוד קיטור אשר עמד בחדר.

בכתב התביעה נטען, כי כתוצאה מהנפילתו נחבל התובע קשות, בעיקר בראשו ובעיניו. השמאלית. בעקבות התאונה הוא נאלץ להתאשפז כשלוש פעמים בבית החולים "מאיר" בכפר סבא, ועבר מספר ניתוחים בעינו הפגועה. בנוסף, נקבעה לעובד נכות

נזקי הגשם

הגשמים העזים שירדו בשבוע האחרון גרמו לנזקים שונים ברחבי העיר נתניה. עשרות עצים נפלנו, אחד מהם נפל לתוך חצר בית הספר היסודי מסילות, שלוש הירות הוצפו, מרפסת מעץ התמוטטה וקיר פסיפס בבניין מגורים קרס. כל הפניות טופלו על ידי המוקד העירוני וגורמי העירייה מהמחלקות השונות. בפררסיה דווח כי נפל עץ על גג פרגולה. במזל לא היו נפגעים.

תמר לסקר

פיצוי לעובד הסנטוריום

עובד במוסד לפגועי נפש בנתניה שהותקף על ידי אחד החולים במקום, פוצה בסכום של כ-94 אלף שקלים.

העובד, בשנות הארבעים לחייו, הועסק על ידי ה"סנטוריום להחלמה ונופש בע"מ". במהלך עבודתו, אחד המטופלים הכה אותו וגרם לשבר חמור שחייב גיבוס בן חודשיים וכן טיפולים תרופתיים ופיזיותרפיים. במוסד לבני טוח לאומי נקבעה לו נכות של 10 אחוזים. עו"ד פסח שטמלר שייצג את העובד טען, כי בשל התקיפה נגרמו לעובד הפסדי שכר כבדים כיוון שנאלץ לעבוד פחות, מה שהביא לירידה בשכרו. עוד נטען כי העובד מתקשה בביצוע פעולות יומיומיות, לרבות פעולות אישיות והיגייניות וטיפול בביתו ובמשפחתו. בהסכם פשרה, שנעשה מחוץ לכותלי בית המשפט ונחתם בין הצדדים הוסכם, כי העובד יקבל סכום של 94 אלף שקלים, שישולמו על ידי בית החולים וחברת הביטוח "אריה".

תמר לסקר

המ

חב
זרח, טו
ביע את
מדלי
האזורית
דים בש
מות כתב
חדשות, א
בעמוד
ראש המועצ
רוף תמונתו.
אוגוסט דיוור